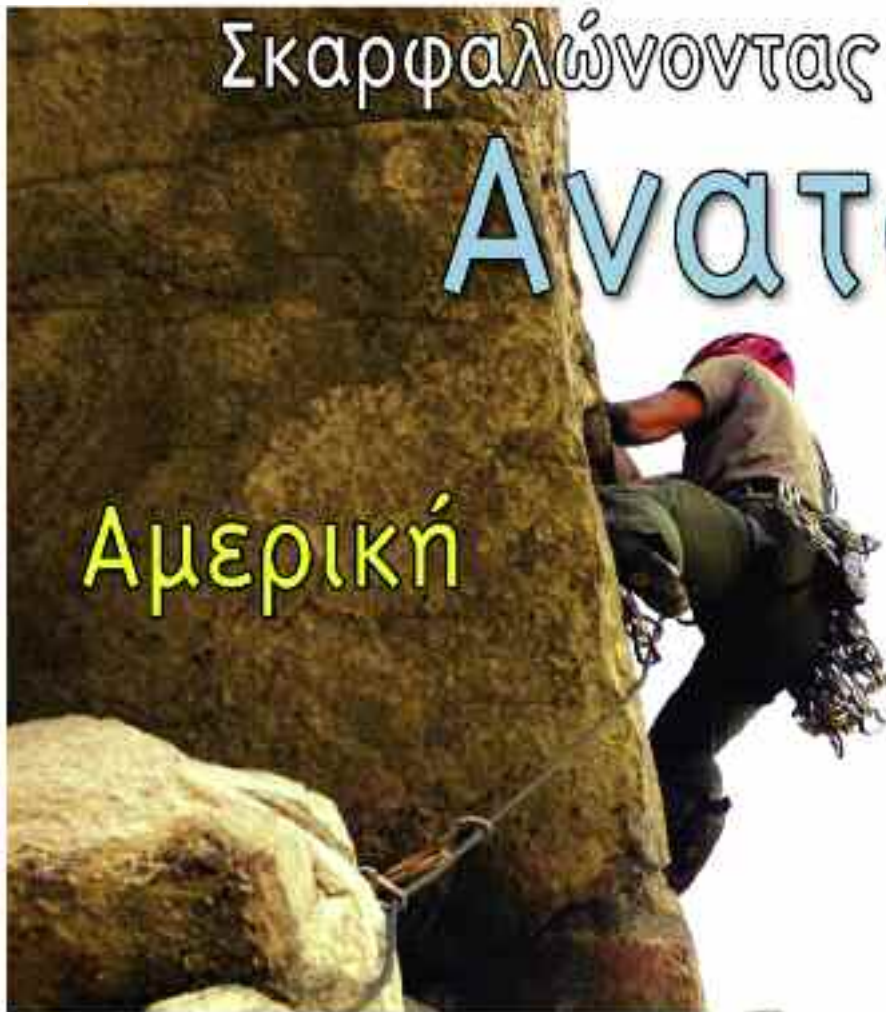

Σκαρφαλώνοντας εύκολα στην Ανατολική Ακτή Αμερική

του Τζώρτζη Μηλιά

Πριν τη στέγη και το δύσκολο εκτεθειμένο πέραςμα έχει μία μεγάλη οριζόντια χαραμάδα. Βάζω ένα μεγάλο friend, περνάω το σχοινί μου, ύστερα μετανιώνω, γυρνάω, βάζω προεκτάσεις και ξαναπερνάω το σχοινί. Διαστακτικά, βγάζω το κεφάλι μου απ έξω και κοιτάω πάνω από τη στέγη. Ξεκινάω την κίνηση, διαστάζω, κοιτάω κάτω, σκέφτομαι το friend και φαντάζομαι την πιθανή πτώση μου. Τουλάχιστον 5-6 μέτρα. Και ακόμη δεν χω βγει στο κενό. Η διαδρομή ανοίχτηκε το 1941 (!) από Γερμανούς μετανάστες στην Αμερική και ονομάστηκε "High exposure". Ναι, της ταίριαζει το όνομα σκέφτομαι και κάνω την κίνηση. Βρίσκω κάποια μικρά πιασίματα, ανεβάζω τα πόδια και ... βγαίνω έξω. Τώρα και να θέλω δεν μπορώ να γυρίσω πίσω. Από κάτω μου, στο 1ο ρελέ ξαπλωμένοι οι δύο Έλληνες φίλοι μου, μόνιμοι κάτοικοι στις ΗΠΑ. Είμαστε μία ωραία σχοινοσυντροφιά πενηντάρηδων μία ζεστή ανοιξιάτικη υπέροχη μέρα στα βράχια. Ο Κυριάκος Καζαντζίδης, σκαρφαλώνει εδώ και 25 χρόνια στην περιοχή της Νέας Υόρκης, γνωρίζει καλά το μέρος και αγαπάει πολύ την αναρρίχηση. Ο Γιάννης Τσιτσικλής άρχισε αναρρίχηση πριν 7 χρόνια στη Σύμη ως σχοινοσύντροφός μου στις καλοκαιρινές μας διακοπές. Ζει στη Βοστώνη και προπονεύεται τακτικά σε ένα από τα μεγαλύτερα γυμναστήρια με αναρριχητικούς τοίχους. Καλεσμένος τους, βρίσκομαι στα Gunks, ένα ιστορικό αναρριχητικό πεδίο για την Αμερική που απέχει μία ώρα με το αυτοκίνητο από τη Νέα Υόρκη. Ένα πεδίο trad με πολλές εκατοντάδες διαδρομές της μίας, δύο ή τριών σχοινιών που γίνονται αποκλειστικά με καρυδάκια και φυσικές ασφάλειες.

Το πέραςμα στο οποίο οφείλεται και η ονομασία της διαδρομής: "High exposure" (επάνω).

Ο Κυριάκος σκαρφαλώνει στο πεδίο που τόσο καλά γνωρίζει και αγαπάει (δεξιά).

Ο Γιάννης, κάτω από τη στέγη (κάτω).

Τη δεκαετία του 50 και του 60, εδώ έδρασαν οι περιφνημοί Vulgarians (οι χυδαίοι), αναρριχητές-χίπις που συνήθιζαν να σκαρφαλώνουν τελειώς γυμνοί και να πειράζουν ο ένας τον άλλο με χυδαίο τρόπο. Απέναντί τους, οι πιο συντηρητικοί "arries" και η κόντρα των δύο ομάδων έμεινε στην ιστορία. Πάντως, με κόντρα ή χωρίς κόντρα, η άποψή τους για την αναρρίχηση, το να μην υπάρχουν δηλαδή μόνιμες ασφάλειες, ήταν μάλλον η ίδια και στο πεδίο αυτό διατηρήθηκε. Πράγματι, στις περισσότερες διαδρομές, δεν υπάρχουν ούτε καν ρελέ. Κρίκοι σε πλακέτες θα βρεις σε κάποιες μόνο διαδρομές από τις οποίες και κατεβαίνεις με ραπέλ. Πλακέτες σε βύσματα οχτάρια! Προσπαθώ να μπω στο κλίμα του πεδίου, έχω πάνω από 20 χρόνια να κρεμαστώ σε οχτάρια βύσματα. Ο τύπος του βράχου είναι ψαμμώλιθος με πολυάριθμες χαραμάδες, οριζόντιες και κατακάρυφες, ιδανικές για καρυδάκια. Πραγματικά, οι διαδρομές που χαρακτηρίζονται ως g (good) ασφαλιζονται τέλεια και αν ξέρεις να βάζεις καρυδάκια, μπορείς να νοιώθεις ασφαλής όπως και στη σπορ αναρρίχηση. Στις διαδρομές που χαρακτηρίζονται ως p-g (pretty good) τα πράγματα είναι ακόμη μια χαρά και ο βράχος θυμίζει διαδρομές στον ασβεστόλιθο που διαθέτουν χαραμάδες και ασφαλιζονται αρκετά καλά. Είναι κάτι που έχουμε συνηθίσει και σε ποιότητα ασφάλισης μοιάζει με αυτή της Βαράσσοβας ή με εκείνη σε κάποιες διαδρομές στο Φλαμπούρι. Αλλά υπάρχει και συνέχεια. Διαδρομές που συμβολίζονται με X είναι επικίνδυνες, δεν παίρνουν εύκολα καρυδάκια και ο οδηγός αναφέρεται σε κίνδυνο για σοβαρό τραυματισμό ή και θάνατο. Η αναρρίχηση στα Gunks παρακολούθησε όλα τα στάδια της εξέλιξης των φυσικών ασφαλειών, τα πρώτα καρυδάκια, τα εξεντριξ, πρωτόγονα friends, καρφιά για φαρδιές χαραμάδες, ξύλινες σφήνες και

Συλλογή με υλικά σε μαγαζί αναρριχητικών ειδών στο New Platz που χρησιμοποιήθηκαν στα Gunks τα τελευταία 60-70 χρόνια.

Είδη πρώτων βοηθειών σε άμεση πρόσβαση για τον καθένα.

Νέα προϊόντα απο την POLO

Δυο νέα μοντέλα από την ιταλική εταιρία COBER, με τα οποία συνεχίζει την επιτυχημένη πορεία της στην παραγωγή υψηλής ποιότητας μπατόν ορειβασίας- πεζοπορίας.

ALTA QUOTA ANTHRAC, ένα κλασικό τηλεσκοπικό μπατόν με ρυθμιζόμενη ανάρτηση. Έχει λαβή από ρινίσματα πραγματικού φελλού και κλίση 5 μοιρών για ξεκούραστο κράτημα. Κράμα αλουμινίου 7075, έκταση έως 140cm και βάρος 259gr. Τιμή 23,90€

ALTA QUOTA PLUS, κορυφαίο μπατόν με σύστημα ρυθμιζόμενης ανάρτησης antoshock. Λαστιχένια λαβή με κλίση 5 μοιρών για ξεκούραστο κράτημα και αφρώδη προέκταση στο στέλεχος του μπατόν. Κράμα αλουμινίου 7075, έκταση έως 140cm και βάρος 313 gr. Τιμή 29,90 €

Γυαλιά UNEX, κατασκευασμένα από υψηλών standards υλικά τόσο στο σκελετό όσο και στο φακό. Με μοναδικό sport σχεδιασμό για όσους απαιτούν υψηλής ποιότητας προστασία και ασφάλεια για τα μάτια τους.

SGL 213 POLA: Με πολωτικούς φακούς, ιδανικά για θαλάσσια σπορ και χρήση στο βουνό, συνοδεύονται από θήκη και ιμάντα που επιπλέει. Κατηγορία προστασίας S3, 100% UV PROTECTION, χρώμα φακού smoke rolavision. Τιμή 49,95 €

ACTIVE VARIO: Πολύ ελαφριά, με τεχνολογία φακών variomatic για αυτόματη προσαρμογή του χρωματισμού των φακών ανάλογα με τις φωτιστικές συνθήκες. Κατηγορία προστασίας S1 έως S3. Συνοδεύονται από ιμάντα και σκληρή θήκη. Τιμή 99,95 €

POLO CENTER

• Πατησίων 52 & Μετσόβου, Μουσείο Τηλ: 210 - 82 56 840 • Ζησιμοπούλου 62, Παλ. Φάληρο Τηλ: 210 - 94 14 020 • Λ. Ηρακλείου 375, Ν. Ηράκλειο Τηλ: 210 - 28 15 600

άλλα. Στο μαγαζί με αναρριχητικά στο χωριό δίπλα στα βράχια, βρήκα μία καταπληκτική συλλογή με διάφορα συστήματα ασφάλισης που χρησιμοποιήθηκαν στα Gunks τα τελευταία 60-70 χρόνια. Δερμάτινες μπότες, παλιά σφυριά, cliffhangers, παπούτσια αναρρίχησης και καραμπίνες. Τα χαζεύω μαγεμένος, ζητάω την άδεια και τα φωτογραφίζω. Την άλλη μέρα, σκαρφαλώνουμε ακόμη μία κλασική διαδρομή 5ου βαθμού του 1941, την "Frog's head". Αρχίζω να συνηθίζω το βράχο, τις χαραμάδες του και τον τρόπο ασφάλισης. Μ' αρέσει. Ο Κυριάκος μου προτείνει να κάτσω μερικές μέρες ακόμη, να κάνουμε και κάτι πιο δύσκολο αλλά το πρόγραμμά μας είναι αυστηρό: Οικογενειακό Πάσχα στη Βοστώνη. Πάσχα στη Βοστώνη λοιπόν και από εκεί, με το Γιάννη επισκεπτόμαστε ένα άλλο πεδίο, δύο ώρες με το αυτοκίνητο. Το Rumney είναι ένα τυπικό σπορ πεδίο. Με πλακέτες λίγο πολύ όπως τις έχουμε συνηθίσει στην Κάλυμνο. Πάντα συντηρητικά μπαίνουμε σε εύκολες κλασικές διαδρομές για να καταλήξουμε στην πολύ όμορφη "Polly purebread", 5.10b/c.

Οι σχετικές πληροφορίες στο πάρκινγκ στο Rumney μαζί με τον τρόπο πληρωμής (3 δολάρια τη μέρα). Εδώ, ακόμη και στους χωματόδρομους κοντά στα πεδία, ελεύθερο πάρκινγκ δεν υπάρχει.

Οι επίσημες κάρτες του Κυριάκου και της γυναίκας του που τους δίνει το δικαίωμα να σκαρφαλώνουν στο πεδίο. Κανονικά, για μία μέρα σκαρφάλωμα πληρώνεις 17 δολάρια, κάτι που περιλαμβάνει και το πάρκινγκ στη διαμορφωμένη αλάνα κοντά στα βράχια (αριστερά).

Σε γυμναστήριο στη Βοστώνη. Στη βάση κάθε διαδρομής τα στοιχεία της, δυσκολία, ημερομηνία, όνομα της διαδρομής, όνομα του δημιουργού. Σαν κανονική διαδρομή που ανάλογα με την ομορφιά των κινήσεων παραμένει χωρίς αλλαγές για μεγάλο ή όχι χρονικό διάστημα.

Ο Γιάννης σε όμορφη πλάκα στα Gunks.

Στη συνέχεια τουρισμός στη Βοστώνη, μουσεία και πανεπιστημιακά ιδρύματα. Στο μουσείο του ΜΙΤ, σε μία συλλογή με τις απλές, καθημερινές εφευρέσεις και επινοήσεις που άλλαξαν τον κόσμο, ανάμεσα σε φερμουάρ, καλαμάκια, συνδετήρες και μανταλάκια, είχε και μερικά караμπίνερς. Ένα κείμενο δίπλα, μου έλυσε μία απορία ετών: Γιατί τα λέμε караμπίνερς; Λοιπόν, παλαιότερα, το ιππικό είχε караμπίνες που οι στρατιώτες όταν ήπτευαν κρέμαγαν στους ώμους τους με ειδικούς γάντζους που έτσι πήραν το όνομα του όπλου. Γηράσκω αεί διδασκόμενος! Και σε αυτό το πλαίσιο, δηλαδή στη φάση απόκτησης γνώσης, θα ήταν παράλειψη αν δε σκαρφάωνα και σε ένα γυμναστήριο σαν αυτά όπου οι Βοστονέζοι προπονούνται συχνά. Προκειμένου λοιπόν να αποκτήσω μία πλήρη εικόνα της αναρρίχησης στην ανατολική ακτή, πήγαμε με το Γιάννη μία μέρα σε ένα από τα μεγαλύτερα rock climbing center. Και αν η διατήρηση ενός trad πεδίου όπως τα Gunks με εντυπωσίασε, το τεράστιο αυτό γυμναστήριο με τις εκατοντάδες στημένες και οργανωμένες διαδρομές με εντυπωσίασε ακόμη περισσότερο. Στη βάση κάθε διαδρομής, το χρώμα της, το όνομά της, η δυσκολία αλλά και το όνομά της μαζί με αυτό εκείνου που την "άνοιξε" ή πιο σωστά αυτού που την δημιούργησε. Εδώ το αναρριχητικό μας ταξίδι τελειώνει για να συνεχιστεί με λίγο ακόμη τουρισμό αλλά και ένα ραντεβού με τους πενηντάρηδες αναρριχητές φίλους στην Γκίωνα, τον Παρνασσό, τη Σύμη και την Κάλυμνο. Αν μη τι άλλο, στην Ελλάδα ακόμη και εν μέσω κρίσης, έχουμε πολλά βράγια, καλό καιρό, μεγάλες, υπέροχες ορθοπλανιές και πολλή όρεξη!

Ο Γιάννης στο ρελέ, ένα κλασικό παλιό ρελέ σε δέντρο (επάνω).

Ο Γιάννης πάει επικεφαλής στο Rumney, στην πολύ όμορφη και λίγο... Ελληνική "metamorphosis", 5.8 (δεξιά).

Οι τρεις πενηντάρηδες φίλοι, μπροστά στη διαδρομή μας: "High Exposure", 250 feet, trad, 5.6 που ανοίχτηκε το 1941.

www.pezoporia.gr
για όσους αγαπιούν την πεζοπορία και την περιπλάνηση στη φύση